

[Wihjelm.]

som hr. Ingomar Petersen afvise det hele med, at det her er et forsøg på at slå politisk mønt af en Donatzskysag.

Det problem har været der til stadighed. Der er næppe noget område, hvor man i den grad har sjakret med almindelige menneskers levevilkår og pengepung som på boligområdet, og det har i hvert fald været tilstrækkeligt til, at man fra straffelovrådet påpegede, at der var nogle problemer her, som man måske burde tage op.

Det ville partierne ikke. Vi havde det fremme fra VS' side ved tredje behandling, det kan man kigge efter. Men der var dog noget mere positivt i de udtalelser fra socialdemokratiet og regeringen dengang til vores dagsordensforslag om at tage disse flere ting op i det lange løb i lovgivningen om økonomisk kriminalitet end i de udtalelser, som boligministeren fremsatte her for et øjeblik siden. Det synes jeg er en kedelig udvikling, der er sket.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, som man vil kunne forstå, at vi har sympati for de hensigter, der ligger heri. Men jeg må også nok sige, at VS har ikke heller på dette område den helt store fidus til og interesse i fængselsstraffe på 2 år, eller hvor meget det nu er. Heller ikke når det gælder en hr. Donatzsky, eller hvem det er. Vi tror simpelt hen ikke på de gunstige virkninger på hverken den ene eller den anden kategori af befolkningen af disse fængselsstraffe. Det er klart, at vi finder dem mere berettigede på dette område end på så mange andre, men vi fraviger ikke helt den principielle holdning til den måde at angribe kriminalitetsproblemet på. Og vi synes, det er langt vigtigere, hvad der også er hensigten med det her, at få fjernet de folks manipuleringsmuligheder, deres spekulationsmuligheder, altså at fratage dem dispositionsretten over de misligholdte boliger.

Jeg skal til sidst sige, at det selvfølgelig er afsindigt vanskeligt i et samfund som dette at skelne mellem lovlig og ulovlig økonomisk kriminalitet. Langt det meste af, hvad der foregår, er i mine øjne økonomisk kriminalitet. Det er lovligt i dette samfund, og det er i virkeligheden igangsat og lovliggjort af det flertal af partier, der er herinde. Men her drejer det sig altså foreløbig kun om virkelig at prøve at tage lidt mere fat på

det, som også disse partier har erkendt er ulovligt, men som ikke desto mindre foregår og har floreret på en måde, som især i de store byer har været et så stort problem, at straffelovrådet direkte henviste til det i sin betænkning om økonomisk kriminalitet.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kaj Hansen*) (DKP):

Jeg vil gerne først takke ordførerne for socialistisk folkeparti og venstresocialisterne for deres positive stilling til lovforslaget.

Og så vil jeg gerne sige, at dette lovforslag har to hensigter. Den ene hensigt er simpelt hen at give lejerne en bedre retsbeskyttelse end den, de har i dag, og den anden hensigt er at ramme bolighajer som Donatzsky og andre.

Jeg synes, at nogle af ordførerne giver udtryk for et rystende ukendskab til, hvad der faktisk foregår i mange ejendomme, et rystende ukendskab til, hvor mange sager lejerforeningerne har af forskellig art over for ejere, der misligholder boliglove af den ene og den anden art, hvor mange mærkelige sager boligretterne har, og gang på gang støder man på, at man faktisk mangler nogle bedre strafferetlige rammer. Jeg har en hel del materiale, det får jeg jo ikke tid til at gennemgå her, det kan der blive lejlighed til i boligudvalget, men lad mig bare nævne to eksempler på retsbeskyttelsen.

Det ene sted er der en hovedtrappe, hvor ledningerne hænger frit i luften, der mangler skab og dæksler på trappeautomaten, så man risikerer at få stød, hvis man i mørke famler efter lys. På opgangens køkken-trappe eksisterer dette problem ikke, for der er simpelt hen ikke noget lys. Hvad gør man så? Ja, man henvender sig til elværket, elværket sender en skrivelse til ejendomsbesidderen, ejendomsbesidderen retter sig ikke efter den, og så siger inspektøren fra el-selskabet: ja, vi kan desværre ikke gøre mere; kun når det er livsfarligt, kan vi lukke af for strømmen. Men dette er jo ikke livsfarligt, selv om det er meget ubehageligt. Her kan man ikke komme videre.

Eller en anden sag. Faldstammen i et køkken har efterhånden i flere år været stærkt tæret og revnet; for at beskytte sig mod pløre på køkkenbordet har lejeren pakket røret ind i plastic, men det kan alligevel ikke holde lugten ude. Kommunens